

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ให้ความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียน
$\bar{X}$	แทน	คะแนนค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติทดสอบที่ใช้ในการพิจารณาใน t – distribution
p	แทน	ค่านัยสำคัญจากการคำนวณค่า t – test

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

- ตอนที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เบญจศีล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนโยนิโสมนสิการกับรูปแบบการสอนชิปปา
- ตอนที่ 2 เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนโยนิโสมนสิการกับรูปแบบการสอนชิปปา
- ตอนที่ 3 เปรียบเทียบพฤติกรรมการปฏิบัติตน เรื่อง เบญจศีล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนโยนิโสมนสิการกับรูปแบบการสอนชิปปา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เบญจศีล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนโยนิโสมนสิการกับรูปแบบการสอนชิปปา มีรายละเอียดดังตาราง 6 และ ตาราง 7

ตาราง 6 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เบญจศีล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนโยนิโสมนสิการกับรูปแบบการสอนชิปปา

รูปแบบการสอน	n	$\bar{X}$	S.D.
แบบโยนิโสมนสิการ	40	31.20	2.61
แบบชิปปา	40	33.25	2.73

จากตาราง 6 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เบญจศีล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยใช้รูปแบบการสอนชิปปามีคะแนนค่าเฉลี่ยเท่ากับ 33.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.73 คะแนนค่าเฉลี่ยของรูปแบบการสอนโยนิโสมนสิการมีค่าเท่ากับ 31.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.61

ตาราง 7 ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เบญจศีล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนโยนิโสมนสิการกับรูปแบบการสอนชิปปา

รูปแบบการสอน	$\bar{X}$	S.D.	t - test	p - value
แบบโยนิโสมนสิการ	31.20	2.61	3.428*	.001
แบบชิปปา	33.25	2.73		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$)

จากตาราง 7 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง เบญจศีล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยใช้รูปแบบการสอนโยนิโสมนสิการกับรูปแบบการสอนชิปปาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนา

เปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนโยนิโสมนสิการกับรูปแบบการสอนซิปปา มีรายละเอียดดังตาราง 8 - 10

ตาราง 8 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนโยนิโสมนสิการ

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
1. เรื่อง ศิล 5 เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน	4.21	0.52	มีระดับเจตคติดีมาก
2. วิชาพระพุทธศาสนาช่วยทำให้เกิดจิตสำนึกที่ดีและส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในตัวผู้เรียนให้มากยิ่งขึ้น	4.63	0.76	มีระดับเจตคติดีมากที่สุด
3. การเรียนวิชาพระพุทธศาสนาทำให้เกิดความเพลิดเพลิน	4.35	0.45	มีระดับเจตคติดีมาก
4. เมื่อเรียนวิชาพระพุทธศาสนาแล้วทำให้ผู้เรียนมีความรู้ทางหลักธรรมของศาสนาและหลักปฏิบัติตนเป็นคนดีในสังคม	4.67	0.25	มีระดับเจตคติดีมากที่สุด
5. วิชาพระพุทธศาสนาไม่น่าจะเรียนเพราะผู้สอนยึดติดในตำราเนื้อหามากกว่าการปฏิบัติ	4.11	0.65	มีระดับเจตคติดีมาก
6. เมื่อเรียนวิชาพระพุทธศาสนาแล้วสามารถนำไปช่วยในการแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี	4.53	0.87	มีระดับเจตคติดีมากที่สุด
7. วิชาพระพุทธศาสนา ไม่จำเป็นต้องเรียน เพราะเป็นวิชาที่ง่าย	4.30	0.28	มีระดับเจตคติดีมาก
8. วิชาพระพุทธศาสนาจำเป็นต้องเรียน เพราะจะทำให้ผู้เรียนรู้จักความดี ความชั่ว หมั่นปฏิบัติดี ละเว้นจากความชั่ว	4.71	0.82	มีระดับเจตคติดีมากที่สุด
9. วิชาพระพุทธศาสนาสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจแนวทางการดำเนินชีวิตของตนเองมากยิ่งขึ้น	4.35	0.48	มีระดับเจตคติดีมาก
10. เมื่อเรียนวิชาพระพุทธศาสนาแล้วช่วยให้ผู้เรียนปฏิบัติตนต่อผู้ปกครอง ครู และผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้นมากกว่าเดิม	4.54	0.86	มีระดับเจตคติดีมากที่สุด
11. การเรียนวิชาพระพุทธศาสนาช่วยให้ผู้เรียนรู้จักคิดใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาชีวิตต่าง ๆ ได้ดี	4.57	0.74	มีระดับเจตคติดีมากที่สุด

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
12. การเรียนวิชาพระพุทธศาสนาสามารถช่วยให้ผู้เรียน ไม่หลงตัวเอง ไม่หลงมกมาย ไม่ประมาทในชีวิต	4.47	0.67	มีระดับเจตคติดีดีมาก
13. ศิล 5 ข้อ เป็นเรื่องที่ทุกคนจะต้องปฏิบัติไม่มีข้อยกเว้น	4.69	0.53	มีระดับเจตคติดีดีมากที่สุด
14. เมื่อเรียนวิชาพระพุทธศาสนาแล้วทำให้ผู้เรียน ไม่กลัววาม ไม่ใช้อารมณ์ในการตัดสินใจและไม่ก่อ ความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น	4.20	0.38	มีระดับเจตคติดีดีมาก
15. วิชาพระพุทธศาสนา เป็นวิชาที่เข้าใจยากเกินไป	4.39	0.61	มีระดับเจตคติดีดีมาก
16. การเรียนวิชาพระพุทธศาสนาช่วยให้ผู้เรียนรู้จัก ให้อภัย ไม่ผูกใจเจ็บ ไม่คิดพยาบาท พุดจาสุภาพ อ่อนหวานมากขึ้น	4.68	0.83	มีระดับเจตคติดีดีมากที่สุด
17. การเรียนวิชาพระพุทธศาสนาสามารถช่วยให้ ผู้เรียนเข้าใจหลักธรรมคำสั่งสอนของศาสนาพุทธ มากยิ่งขึ้น	4.65	0.46	มีระดับเจตคติดีดีมากที่สุด
18. การเรียนวิชาพระพุทธศาสนาทำให้ผู้เรียนเกิด ความเบื่อ และง่วงนอน	4.41	0.74	มีระดับเจตคติดีดีมาก
19. วิชาพระพุทธศาสนามีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมี อารมณ์ จิตใจ เบิกบานแจ่มใส และเกิดความสงบ ทางจิตใจมากยิ่งขึ้น	4.61	0.65	มีระดับเจตคติดีดีมากที่สุด
20. ศิล 5 ข้อ ช่วยให้ผู้ปฏิบัติอยู่ร่วมกันในสังคมได้ อย่างมีความสุข	4.70	0.48	มีระดับเจตคติดีดีมากที่สุด
รวม	4.48	0.60	มีระดับเจตคติดีดีมาก

จากตาราง 8 พบว่า โดยภาพรวมเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนโยนิโสมนสิการอยู่ในระดับเจตคติดีดีมาก เมื่อพิจารณา รายข้อพบว่า ข้อที่มีระดับเจตคติสูงสุดคือข้อวิชาพระพุทธศาสนาจำเป็นต้องเรียน เพราะจะทำให้ผู้เรียนรู้จักความดี ความชั่ว หมั่นปฏิบัติดี ละเว้นจากความชั่ว ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.82) รองลงมาคือข้อศิลป 5 ข้อ ช่วยให้ผู้ปฏิบัติอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.60) ศิล 5 ข้อ เป็นเรื่องที่ทุกคนจะต้องปฏิบัติไม่มีข้อยกเว้น ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.53) ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีระดับเจตคติต่ำสุดคือข้อวิชาพระพุทธศาสนาไม่น่าจะเรียนเพราะผู้สอนยึดติดในตำราเนื้อหามากกว่าการปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.65)

ตาราง 9 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนชีปปา

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
1. เรื่อง ศิล 5 เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน	4.61	0.37	มีระดับเจตคติดีมากที่สุด
2. วิชาพระพุทธศาสนาช่วยให้เกิดจิตสำนึกที่ดีและส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมในตัวผู้เรียนให้มีมากขึ้น	4.74	0.86	มีระดับเจตคติดีมากที่สุด
3. การเรียนวิชาพระพุทธศาสนาทำให้เกิดความเพลิดเพลิน	4.29	0.60	มีระดับเจตคติดีมาก
4. เมื่อเรียนวิชาพระพุทธศาสนาแล้วทำให้ผู้เรียนมีความรู้ทางหลักธรรมของศาสนาและหลักปฏิบัติตนเป็นคนดีในสังคม	4.64	0.58	มีระดับเจตคติดีมากที่สุด
5. วิชาพระพุทธศาสนาไม่น่าจะเรียนเพราะผู้สอนยึดติดในตำราเนื้อหามากกว่าการปฏิบัติ	4.38	0.41	มีระดับเจตคติดีมาก
6. เมื่อเรียนวิชาพระพุทธศาสนาแล้วสามารถนำไปช่วยในการแก้ไขปัญหาในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี	4.57	0.82	มีระดับเจตคติดีมากที่สุด
7. วิชาพระพุทธศาสนา ไม่จำเป็นต้องเรียน เพราะเป็นวิชาที่ง่าย	4.53	0.34	มีระดับเจตคติดีมากที่สุด
8. วิชาพระพุทธศาสนาจำเป็นต้องเรียน เพราะจะทำให้ผู้เรียนรู้จักความดี ความชั่ว หมั่นปฏิบัติดี ละเว้นจากความชั่ว	4.71	0.53	มีระดับเจตคติดีมากที่สุด
9. วิชาพระพุทธศาสนาสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจแนวทางการดำเนินชีวิตของตนเองมากยิ่งขึ้น	4.35	0.55	มีระดับเจตคติดีมาก
10. เมื่อเรียนวิชาพระพุทธศาสนาแล้วช่วยให้ผู้เรียนปฏิบัติตนต่อผู้ปกครอง ครู และผู้อื่นได้ดียิ่งขึ้นมากกว่าเดิม	4.58	0.79	มีระดับเจตคติดีมากที่สุด
11. การเรียนวิชาพระพุทธศาสนาช่วยให้ผู้เรียนรู้จักคิดใช้เหตุผลในการแก้ปัญหาชีวิตต่าง ๆ ได้ดี	4.62	0.81	มีระดับเจตคติดีมากที่สุด
12. การเรียนวิชาพระพุทธศาสนาสามารถช่วยให้ผู้เรียน ไม่หลงตัวเอง ไม่หลงมงาย ไม่ประมาทในชีวิต	4.70	0.62	มีระดับเจตคติดีมากที่สุด

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
13. คีล 5 ข้อ เป็นเรื่องที่ทุกคนจะต้องปฏิบัติไม่มี ข้อยกเว้น	4.74	0.83	มีระดับเจตคติดีมากที่สุด
14. เมื่อเรียนวิชาพระพุทธศาสนาแล้วทำให้ผู้เรียนไม่ วุ่นวาย ไม่ใช่อารมณ์ในการตัดสินใจและไม่ก่อความ เดือดร้อนแก่ผู้อื่น	4.62	0.59	มีระดับเจตคติดีมากที่สุด
15. วิชาพระพุทธศาสนา เป็นวิชาที่เข้าใจยากเกินไป	4.36	0.60	มีระดับเจตคติดีมาก
16. การเรียนวิชาพระพุทธศาสนาช่วยให้ผู้เรียนรู้จัก ให้อภัย ไม่ผูกใจเจ็บ ไม่คิดพยาบาท พุดจาสุภาพ อ่อนหวานมากขึ้น	4.60	0.47	มีระดับเจตคติดีมากที่สุด
17. การเรียนวิชาพระพุทธศาสนาสามารถช่วยให้ ผู้เรียนเข้าใจหลักธรรมคำสั่งสอนของศาสนาพุทธ มากยิ่งขึ้น	4.67	0.66	มีระดับเจตคติดีมากที่สุด
18. การเรียนวิชาพระพุทธศาสนาทำให้ผู้เรียนเกิด ความเบื่อ และง่วงนอน	4.43	0.71	มีระดับเจตคติดีมาก
19. วิชาพระพุทธศาสนามีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมี อารมณ์ จิตใจ เบิกบานแจ่มใส และเกิดความสงบ ทางจิตใจมากยิ่งขึ้น	4.58	0.83	มีระดับเจตคติดีมากที่สุด
20. คีล 5 ข้อ ช่วยให้ผู้ปฏิบัติอยู่ร่วมกันในสังคมได้ อย่างมีความสุข	4.69	0.50	มีระดับเจตคติดีมากที่สุด
รวม	4.57	0.62	มีระดับเจตคติดีมากที่สุด

จากตาราง 9 พบว่า โดยภาพรวมเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนชิปปายอยู่ในระดับเจตคติดีมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ
พบว่า ข้อที่มีระดับเจตคติสูงสุดคือข้อวิชาพระพุทธศาสนาช่วยให้เกิดจิตสำนึกที่ดีและส่งเสริม
คุณธรรม จริยธรรมในตัวผู้เรียนให้มากยิ่งขึ้น ($\bar{X} = 4.74$, S.D. = 0.86) และข้อคีล 5 ข้อ เป็นเรื่องที่
ทุกคนจะต้องปฏิบัติไม่มีข้อยกเว้น ($\bar{X} = 4.74$, S.D. = 0.83) รองลงมาคือข้อวิชาพระพุทธศาสนา
จำเป็นต้องเรียน เพราะจะทำให้ผู้เรียนรู้จักความดี ความชั่ว หมั่นปฏิบัติดี ละเว้นจากความชั่ว
($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.53) การเรียนวิชาพระพุทธศาสนาสามารถช่วยให้ผู้เรียน ไม่หลงตัวเอง
ไม่หลงงมงาย ไม่ประมาทในชีวิต ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.62) ตามลำดับ สำหรับข้อที่มีระดับเจตคติ
ต่ำสุดคือข้อ การเรียนวิชาพระพุทธศาสนาทำให้เกิดความเพลิดเพลิน ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.60)

ตาราง 10 ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนโยนิโสมนสิการกับรูปแบบการสอนซิปปา

รูปแบบการสอน	$\bar{X}$	S.D.	t - test	p - value
แบบโยนิโสมนสิการ	66.38	1.76	3.889*	.000
แบบซิปปา	68.58	3.11		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($p < .01$)

จากตาราง 10 พบว่า เจตคติต่อวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยใช้รูปแบบการสอนโยนิโสมนสิการกับรูปแบบการสอนซิปปาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบพฤติกรรมการปฏิบัติตน เรื่อง เบญจศีล

เปรียบเทียบพฤติกรรมการปฏิบัติตนเรื่อง เบญจศีล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนโยนิโสมนสิการกับรูปแบบการสอนซิปปา มีรายละเอียดดังตาราง 11 - 13

ตาราง 11 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมการปฏิบัติตน เรื่องเบญจศีล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนโยนิโสมนสิการ

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
1. ไม่พูดจาหยาบ โปกหก หลอกหลวงผู้อื่น	4.35	0.71	ปฏิบัติได้ระดับดี
2. ไม่ยิงนก ตกปลา มีมด รังแกสัตว์ชนิดอื่น	4.20	0.63	ปฏิบัติได้ระดับดี
3. ไม่หยิบฉวยของในร้านขายสินค้าโดยไม่จ่ายเงิน	4.59	0.53	ปฏิบัติได้ระดับดีมาก
4. เก็บของของคนอื่นได้แล้วพยายามส่งคืน	4.69	0.86	ปฏิบัติได้ระดับดีมาก
5. รักและซื่อสัตย์ต่อคนที่เรารัก	4.45	0.67	ปฏิบัติได้ระดับดี
6. ไม่พูดจาโอ้อวดกับเพื่อน	4.13	0.85	ปฏิบัติได้ระดับดี
7. ไม่พูดจาใส่ร้าย และให้ร้ายกับผู้อื่น	4.52	0.92	ปฏิบัติได้ระดับดีมาก
8. ไม่สูบบุหรี่ และดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น สุรา เบียร์ สาโท เป็นต้น	4.68	0.86	ปฏิบัติได้ระดับดีมาก
9. มีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับเพื่อนทุกคน	4.61	0.80	ปฏิบัติได้ระดับดีมาก
10. ไม่ทำร้ายร่างกายคนอื่นให้บอบช้ำและบาดเจ็บ	4.42	0.75	ปฏิบัติได้ระดับดี

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
11. ไม่ลวนลามทางเพศของผู้อื่น	4.59	0.74	ปฏิบัติได้ระดับดีมาก
12. ไม่พุดยุงให้ผู้อื่นแตกแยกกัน	4.40	0.87	ปฏิบัติได้ระดับดี
13. ไม่ยอมให้ผู้อื่นถูกเนื้อต้องตัวด้วยอารมณ์ทางเพศ เช่น กอด จูบ เป็นต้น	4.60	0.73	ปฏิบัติได้ระดับดีมาก
14. ไม่สั่งให้ฆ่าสัตว์ รังแกสัตว์ และทำลายผู้อื่น	4.35	0.53	ปฏิบัติได้ระดับดี
15. ให้คำสัญญาแล้วทำตามคำสัญญา	4.26	0.86	ปฏิบัติได้ระดับดี
16. ไม่ลักทรัพย์ของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง	4.39	0.42	ปฏิบัติได้ระดับดี
17. ไม่ตำคนอื่นให้เสียหาย	4.65	0.90	ปฏิบัติได้ระดับดีมาก
18. ไม่คูลือลามาก อนาคต	4.52	0.64	ปฏิบัติได้ระดับดีมาก
19. ไม่แย่งแฟนของคนอื่นมาเป็นของตนเอง	4.37	0.76	ปฏิบัติได้ระดับดี
20. พุดแต่ความจริง	4.15	0.50	ปฏิบัติได้ระดับดี
รวม	4.45	0.73	ปฏิบัติได้ระดับดี

จากตาราง 11 พบว่า โดยภาพรวมพฤติกรรมกาปฏิบัติตน เรื่อง เบญจศีล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนโยนิโสมนสิการอยู่ในระดับปฏิบัติได้ระดับดี เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีการปฏิบัติได้ระดับดีมากคือข้อเก็บของของคนอื่นได้แล้วพยายามส่งคืน ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.86) รองลงมาคือข้อไม่สูบบุหรี่และดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น สุรา เบียร์ สาโท เป็นต้น ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.86) ไม่ตำคนอื่นให้เสียหาย ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.90) ตามลำดับ ข้อที่ปฏิบัติได้ระดับต่ำสุดคือข้อไม่พุดจาโอ้อวดกับเพื่อน ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.85)

ตาราง 12 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของพฤติกรรมกาปฏิบัติตน เรื่อง เบญจศีล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนชิปปา

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
1. ไม่พุดจาหยาบ โหกท หลอกหลวงผู้อื่น	4.36	0.50	ปฏิบัติได้ระดับดี
2. ไม่ยืมนก ดกปลา บั้มด รังแกสัตว์ชนิดอื่น	4.45	0.82	ปฏิบัติได้ระดับดี
3. ไม่หยิบฉวยของในร้านขายสินค้าโดยไม่จ่ายเงิน	4.57	0.71	ปฏิบัติได้ระดับดีมาก
4. เก็บของของคนอื่นได้แล้วพยายามส่งคืน	4.59	0.64	ปฏิบัติได้ระดับดีมาก
5. รักและซื่อสัตย์ต่อคนที่เรารัก	4.51	0.89	ปฏิบัติได้ระดับดีมาก
6. ไม่พุดจาโอ้อวดกับเพื่อน	4.32	0.34	ปฏิบัติได้ระดับดี

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อความ	$\bar{X}$	S.D.	แปลความ
7. ไม่พูดจาสื่อเสียด และให้ร้ายกับผู้อื่น	4.61	0.93	ปฏิบัติได้ระดับดีมาก
8. ไม่สูบบุหรี่ และดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่น สุรา เบียร์ สาโท เป็นต้น	4.70	0.48	ปฏิบัติได้ระดับดีมาก
9. มีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับเพื่อนทุกคน	4.53	0.86	ปฏิบัติได้ระดับดีมาก
10. ไม่ทำร้ายร่างกายคนอื่นให้บาดเจ็บและบาดเจ็บ	4.21	1.13	ปฏิบัติได้ระดับดี
11. ไม่ลวนลามทางเพศของผู้อื่น	4.63	0.74	ปฏิบัติได้ระดับดีมาก
12. ไม่พูดยุยงให้ผู้อื่นแตกแยกกัน	4.47	0.62	ปฏิบัติได้ระดับดี
13. ไม่ยอมให้ผู้อื่นถูกเนื้อต้องตัวด้วยอารมณ์ทางเพศ เช่น กอด จูบ เป็นต้น	4.52	1.01	ปฏิบัติได้ระดับดีมาก
14. ไม่สั่งให้ฆ่าสัตว์ รังแกสัตว์ และทำลายผู้อื่น	4.34	0.76	ปฏิบัติได้ระดับดี
15. ให้คำสัญญาแล้วทำตามคำสัญญา	4.36	0.45	ปฏิบัติได้ระดับดี
16. ไม่ลักทรัพย์ของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง	4.68	1.10	ปฏิบัติได้ระดับดีมาก
17. ไม่ตำหนิคนอื่นให้เสียหาย	4.41	0.83	ปฏิบัติได้ระดับดี
18. ไม่ดื้อส่อลามก อนาคต	4.62	0.38	ปฏิบัติได้ระดับดีมาก
19. ไม่แย่งแฟนของคนอื่นมาเป็นของตนเอง	4.53	0.92	ปฏิบัติได้ระดับดีมาก
20. พูดแต่ความจริง	4.39	1.18	ปฏิบัติได้ระดับดี
รวม	4.49	0.76	ปฏิบัติได้ระดับดี

จากตาราง 12 พบว่า โดยภาพรวมพฤติกรรมการปฏิบัติตน เรื่อง เบญจศีล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้รูปแบบการสอนชิปปาอยู่ในระดับปฏิบัติได้ระดับดี เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีการปฏิบัติได้ระดับดีมากคือข้อไม่สูบบุหรี่ และดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เช่น สุรา เบียร์ สาโท เป็นต้น ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.48) รองลงมาคือข้อไม่ลักทรัพย์ของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 1.10) ไม่ลวนลามทางเพศของผู้อื่น ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.74) ตามลำดับ ข้อที่ปฏิบัติได้ระดับต่ำสุดคือข้อไม่ทำร้ายร่างกายคนอื่นให้บาดเจ็บและบาดเจ็บ ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = 1.13)

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมการปฏิบัติตน เรื่อง เบื้องศีล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนโยนิโสมนสิการกับรูปแบบการสอนชิปปา

รูปแบบการสอน	$\bar{X}$	S.D.	t - test	p - value
แบบโยนิโสมนสิการ	68.58	2.44	1.879*	.064
แบบชิปปา	69.65	2.66		

* ($p > .01$)

จากตาราง 13 พบว่า พฤติกรรมการปฏิบัติตน เรื่อง เบื้องศีล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนโดยใช้รูปแบบการสอนโยนิโสมนสิการกับรูปแบบการสอนชิปปา ไม่แตกต่างกัน